

[Munch-Petersen.]

mod haardhændet Inddrivelse af Kommune- og Statskat fra Kommunens og Statens Side.

Derfor er vi ogsaa imod den sidste Del af § 39, som taler om Eftergivelse af Skat og fastslaar, at man ikke kan opnaa at faa mere end Halvdelen eftergivet; kun under ganske særlige Omstændigheder kan man opnaa at faa eftergivet tre Fjerdedele. Vi er imod disse indskrænkende Bestemmelser, idet vi mener, at Kommunerne maa kunne eftergive Skatten fuldt ud, hvis Omstændighederne taler derfor, og principielt mener vi altsaa, at de smaa Indtægter overhovedet skal være fritaget for Skattebetaling.

I § 42 fastsættes Reglerne for Inddrivning af Skat, nærmest i de Tilfælde, hvor der ikke findes noget at pante hos vedkommende, for i saa Fald vilde man sikkert have valgt denne Udvej. Efter denne Paragraf kan Skatten holdes tilbage dér, hvor Arbejdslønnen udbetales, idet det paalægges Arbejdsgiveren som absolut Pligt at tilbageholde Skatten, naar Kommunen forlanger det. Paa dette Omraade er der foreslaaet en Skærpelse, idet Kommunerne tidligere kun kunde kræve Skatten tilbageholdt, naar det drejede sig om ugifte. Der er ganske vist Kommuner, som har overskredet deres Kompetence i Henhold til Loven, idet de har søgt — og i visse Tilfælde med Held — at faa Skatten tilbageholdt ogsaa for gifte Personers Vedkommende; men dette Krav kunde altsaa afvises, naar den paagældende kendte Loven. Nu fastsættes det udtrykkeligt i Loven, at Kommunerne ogsaa kan paalægge Arbejdsgiverne at tilbageholde Skatten for gifte Personers Vedkommende med indtil $\frac{1}{6}$ af hver Lønudbetaling, til hele Skatten med paaløbne Renter paa denne Maade er inddrevet.

Men da der findes visse Personer, som ikke faar udbetalt Arbejdsløn, og som efter det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsens Udtalelser tilhører en tilsvarende Kategori af Skatteydere, altsaa har Indtægter svarende til almindelige Arbejders, maa man ogsaa benytte andre Metoder efter den Opfattelse, som Ministeren har og havde, da han udarbejdede dette Lovforslag. Der er Bestemmelsen om, at man kan faa Gasværker og Elektricitetsværker til at lukke for Gas og Lys for paa den Maade at faa Skatten med paaløbne Renter betalt. Der findes ganske vist en Bestemmelse om, at Kommunerne for at kunne gøre dette skal have Grund til at antage, at de paagældendes Undladelse af at betale Skatterne skyldes manglende Vilje. Dette skulde altsaa

forudsætte, at man, hvis det skyldtes manglende Evne, ikke kunde anvende denne Metode. Men hvad Kommunerne „antager“, beror paa Kommunernes Skøn, og under alle Omstændigheder forudsætter man jo, at man hos Arbejdere, der har haft en langvarig Arbejdsløshedsperiode, kan tilbageholde den Skat, der er løbet paa i denne Periode, saa snart de faar et Stykke Arbejde til en lav Løn. Naar man ogsaa skal kunne inddrive Skatten ved at lukke for Gas og Lys i tilsvarende Tilfælde, vil det altsaa sige, at man ogsaa kan anvende denne Metode over for erhvervsdrivende med meget smaa Indtægter.

Der staar ganske vist en Tilføjelse om, at den Fremgangsmaade maa dog ikke benyttes, saafremt den under Hensyn til den paagældendes eller hans Husstands Helbredstilstand maa anses for uforsvarlig. Jeg ved ikke rigtig, hvad der skal forstås hermed; men jeg antager, at denne Undtagelsesbestemmelse kun vil komme til Anvendelse, hvis den paagældende er døds syg. Det maa altsaa modsætningsvis forudsættes, at Indenrigsministeren mener, det i andre Tilfælde omtrent kan virke fremmende for vedkommende Husstands Sundhedstilstand, at man lukker for Gas og Lys. Efter min Opfattelse maa det i alle Tilfælde være skadeligt for Sundhedstilstanden i vedkommende Husstand. For øvrigt er i Virkeligheden denne Tilføjelse uden nogen Betydning, da Kommunerne igen her skal træffe en rent skønsommæssig Afgørelse.

Af de fremførte Grunde vil Det kommunistiske Parti for det første stille Ændringsforslag om, at de Undtagelser stryges, som gælder med Hensyn til Skattebetaling for Kongen og Civillisten og for Kirker, der ejer sig selv; dernæst om Fritagelse for Skattebetaling for de mindste Indtægter; og endelig om at stryge hele § 42, som omhandler Kommunernes haardhændede Inddrivning af Skatten.

Lovforslaget som Helhed drejer sig mest om skattetekniske Spørgsmaal og betyder paa visse Omraader nogle ganske smaa Forbedringer, bl. a., at 3 Prinser fremtidig skal betale Skat, men paa andre Omraader en Forringelse. Som Eksempel herpaa kan jeg først og fremmest nævne § 42's haardhændede Bestemmelser om Inddrivelse af Skatten. Dette Lovforslag betyder altsaa ikke noget afgørende, men det indeholder forskellige absolut arbejderfjendtlige Bestemmelser, og til disse vil Det kommunistiske Parti stille Ændringsforslag.